

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Victor Gîrlea și Ana Gîrlea împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului și Întreprinderii Municipale „INFOCOM” privind anularea parțială a ordinului de încasare a numerarului și obligarea rectificării conturilor de plată a serviciilor prestate,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-187/24
Nr. PIGD 2-20094579-01-2ra-03042024)*

Recursul declarat după 01 septembrie 2023, temeiurile nu se încadrează în art.432 alin.(1) din Codul de procedură civilă.

Recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (E. Galușceac)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, A. Braga, V. Mihaila)

17 iunie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din
Stela Procopciuc, *Președinte*,
Gheorghe Stratulat
Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 05 august 2020, Victor Gîrlea și Ana Gîrlea, reprezentați de avocatul Veaceslav Nemerenco, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Municipale „INFOCOM” (în continuare Î.M. „INFOCOM”), privind anularea parțială a ordinului de încasare a numerarului și obligarea rectificării conturilor de plată a serviciilor prestate.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantii au relatat că sunt proprietarii apartamentului situat în mun. *****, str. ***** nr. ***, ap. ***, dobândit la 07 iulie 2004 și înregistrat cu nr. cadastral *****.

3. De la dobândirea dreptului de proprietate, au locuit sporadic în imobil și nu au beneficiat efectiv de serviciile de alimentare cu apă potabilă și de evacuare a apelor menajere.

4. Apartamentul este dotat cu contorul de apă nr. 263194 și au solicitat în repetate rânduri verificarea acestuia și luarea în considerare a indicilor reali la calcularea plăților.

5. Astfel, potrivit actului de verificare a apometrelor din 17 iunie 2019, întocmit de Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului, indicele contorului nr. 263194 constituia 879 m³, iar la data înaintării acțiunii indicii reali erau de 901 m³, fapt confirmat prin prescripția din 17 iulie 2020 și buletinul de verificare metrologică nr. 36-6332. Cu toate acestea, în ordinul de încasare a numerarului nr. 150319207 pentru luna mai 2020 au fost indicate 3398 m³ și calculată o datorie în sumă de 30.044,76 lei pentru serviciile de alimentare cu apă și canalizare.

6. Potrivit reclamantilor, calcularea datoriei în baza unor indici nereali contravine normelor legale aplicabile și nu reflectă consumul efectiv înregistrat de contor.

7. În consecință, reclamantii au solicitat anularea parțială a ordinului de încasare a numerarului nr. 150319207 pentru luna mai 2020, prin diminuarea indicilor contorului nr. 263194 de la 3398 m³ la 901 m³ și recalcularea sumelor datorate în funcție de indicii reali ai contorului.

8. Prin încheierea protocolară din 01 februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 din Chișinău (în continuare Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău), în procedura falimentului, s-a atras în proces, în calitate de copârât.

9. La 15 aprilie 2021, Victor Gîrlea și Ana Gîrlea, reprezentați de avocatul Veaceslav Nemerenco, au depus cerere de concretizare a pretențiilor, invocând că, potrivit informațiilor prezentate de Î.M. „INFOCOM”, pe perioada formării restanțelor apartamentul a fost dotat cu contorul de apă potabilă nr. 263194 și contorul de apă menajeră nr. 321931, ambele fiind funcționale, fapt confirmat prin buletinele de verificare metrologică nr. 36-6332 și nr. 36-6333. Totodată, a indicat că indicii reali ai contoarelor constituiau 901 m³ pentru apa potabilă și 318 m³ pentru apa menajeră, conform prescripției ÎMGFL nr. 15 din 17 iulie 2020.

10. Reclamanții au susținut că, raportat la indicii reali ai contoarelor și la plățile efectuate în perioada formării restanțelor, datoria reală pentru serviciile prestate constituie 9.060,97 lei pentru apa potabilă și 2.942,26 lei pentru evacuarea apelor menajere.

11. În acest context, au solicitat anularea parțială a ordinului de încasare a numerarului nr. 150319207 pentru luna mai 2020, prin diminuarea indicilor contorului nr. 263194 de la 3398 m³ la 901 m³ și a sumei datorate de la 21.834,61 lei la 9.060,97 lei, precum și prin diminuarea indicilor contorului nr. 321931 de la 863 m³ la 318 m³ și a sumei datorate pentru serviciile de evacuare a apelor menajere de la 8.210,15 lei la 2.942,26 lei. De asemenea, au solicitat obligarea Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului și a Î.M. „INFOCOM” să efectueze rectificările corespunzătoare în conturile de plată aferente apartamentului lor.

12. Prin hotărârea din 27 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victor Gîrlea și Ana Gîrlea.

S-a obligat Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului, să excludă din ordinul de încasare a numerarului nr.150319207 pentru luna mai 2020, apartamentul nr.***, str.***, mun. *****, plata pentru achitarea serviciilor de furnizare a apei potabile, prin diminuarea datelor contorului nr.263194 de la indicii 3398 m³ la indicii reali a contorului de 901 m³ cu recalcularea respectivă a sumei pentru achitarea serviciilor de furnizare a apei potabile.

S-a obligat Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului, să excludă din ordinul de încasare a numerarului nr.150319207 pentru luna mai 2020, apartamentul nr.***, str.***, mun. *****, plata pentru achitarea serviciilor de evacuarea apei menajere, prin diminuarea datelor contorului nr.321931 de la indicii 863 m³ la indicii reali a contorului de 318 m³ cu recalcularea respectivă a sumei pentru achitarea serviciilor de evacuarea apei menajere. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată.

13. La 19 octombrie 2021, Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura

falimentului a declarat apel, iar la 26 septembrie 2023 a prezentat cererea de apel motivată împotriva hotărârii din 27 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Victor Gîrlea și Ana Gîrlea împotriva sa.

14. Prin decizia din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului și s-a menținut hotărârea din 27 septembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

15. Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Chișinău a concluzionat că prima instanță a stabilit corect circumstanțele de fapt și a aplicat corect normele de drept material, motiv pentru care apelul Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului a fost respins, iar hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost menținută.

16. Instanța de apel a reținut că apartamentul reclamanților era dotat cu contoarele individuale nr. 263194 și nr. 321931, iar indicii reali ai acestora au fost confirmați prin actul de verificare nr. 1230 din 17 iunie 2019, prescripția Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului și buletinele de verificare metrologică nr. 36-6332 și nr. 36-6333 din 20 iulie 2020, din care rezultă că indicii reali constituiau 901 m³ pentru apa potabilă și 318 m³ pentru apa menajeră.

17. Raportând aceste probe la prevederile art. 26 alin. (1)-(2), art. 29 alin. (1) și (3) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013, precum și la pct. 4, 68, 69 și 114-117 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015, coroborate cu pct. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și pct. 4 din Anexa nr. 4 la acest Regulament, Curtea de Apel Chișinău a reținut că, în cazul apartamentelor contorizate, facturarea serviciilor de alimentare cu apă și canalizare urmează să fie efectuată în baza indicilor reali ai contoarelor individuale.

18. În aceste condiții, instanța de apel a considerat legală soluția primei instanțe de obligare a Î.M.G.F.L. Nr.15 din Chișinău, în procedura falimentului să excludă din ordinul de încasare a numerarului nr. 150319207 indicii de 3398 m³ și 863 m³ și să efectueze recalcularea plăților în baza indicilor reali de 901 m³ și 318 m³. Totodată, instanța de apel a reținut că obligația de a opera modificările și recalculările solicitate revine Î.M.G.F.L. nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, în calitate de gestionar al fondului locativ și titular al competențelor legale privind evidența și repartizarea consumului de apă, în timp ce Î.M. „INFOCOM” are doar atribuții tehnice de procesare a informațiilor și emitere a avizelor de plată, fără dreptul de a decide includerea, excluderea sau modificarea sumelor facturate consumatorilor.

19. La 09 februarie 2024, Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului a declarat recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2023 a

Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi decizii de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Victor Gîrlea și Ana Gîrlea împotriva sa.

20. În susținerea cererii de recurs, Î.M.G.F.L. nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, a conchis că decizia din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată și adoptată cu încălcarea art. 432 alin. (2) lit. c) și alin. (4) din Codul de procedură civilă, întrucât instanța de apel ar fi depășit limitele judecării apelului și ar fi interpretat eronat normele de drept aplicabile raporturilor litigioase.

21. Recurenta a invocat că instanța de apel a dispus încasarea din contul său a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2000 de lei, deși această pretenție nu fusese admisă de prima instanță, nu a constituit obiect al apelului și nu a fost solicitată de intimați în fața instanței de apel.

22. Totodată, recurenta a susținut că instanța de apel nu a oferit o motivare suficientă a respingerii apelului și nu a analizat argumentele invocate de aceasta, acordând în mod eronat relevanță Hotărârii Curții Constituționale nr. 14 din 21 iulie 2022. În opinia recurente, această hotărâre nu putea fi aplicată raporturilor juridice litigioase, deoarece produce efecte numai pentru viitor, iar datoria contestată era formată până în luna mai 2020.

23. Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului a mai invocat că, potrivit pct. 12 și 14 din Anexa nr. 5 la Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, consumatorii aveau obligația de a înscrie lunar indicii contoarelor în bonurile de plată, iar în cazul neexecutării acestei obligații calculul urma să fie efectuat inițial conform consumului mediu, iar ulterior în baza normelor de consum. Recurenta a susținut că reclamanții nu au transmis timp îndelungat indicii contoarelor, motiv pentru care calcularea plăților în baza normelor de consum a fost legală și conformă cadrului normativ aplicabil la acea dată.

24. De asemenea, recurenta a făcut trimitere la art. 29 alin. (2) din Legea nr. 303 din 13 decembrie 2013, la decizia Consiliului Municipal Chișinău nr. 5/4 din 25 martie 2008, la Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002 și la pct. 99 din Regulamentul aprobat prin Hotărârea ANRE nr. 271 din 16 decembrie 2015, susținând că distribuirea consumului în blocurile locative se efectuează în baza contorului comun și a datelor comunicate de consumatori, iar obligația de a asigura transmiterea lunară a indicilor contoarelor revenea proprietarilor apartamentului. În acest sens, a arătat că acumularea datoriei a fost determinată de neexecutarea de către reclamanți a obligației de a comunica indicii contoarelor pe o perioadă îndelungată.

25. În fine, recurenta a contestat și soluția privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică, invocând prevederile art. 96 din Codul de procedură civilă și susținând că suma de 2000 de lei nu a fost dovedită ca fiind reală, necesară și rezonabilă, nefiind prezentate probe suficiente privind volumul și necesitatea serviciilor juridice prestate.

26. Prin referința depusă la 27 mai 2024, Victor și Ana Gîrlea, reprezentați de avocatul Veaceslav Nemerenco au solicitat declararea inadmisibilă a recursului înaintat de Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. XI alin. (1), (3) din Legea nr. 246 din 31 iulie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție):

„(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 1 septembrie 2023.

(3) Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.”

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

28. În această consecvență, examinarea admisibilității recursului declarat de Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului împotriva deciziei din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, la 15 aprilie 2024, va fi examinată prin prisma temeiurilor stipulate în redacția art. 432 din Codul de procedură civilă în vigoare de la 01 septembrie 2023.

Astfel, la momentul depunerii și examinării admisibilității prezentului recurs, prevederile legale relevante aveau următorul conținut:

29. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

30. Art. 432 alin. (1) lit. a)–f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

31. Art. 433 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

f) recursul este vădit neîntemeiat.”

32. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

33. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

34. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului s-a conformat dispozițiilor art. 434 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și a depus în termen recursul la 09 februarie 2024. Or, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 13 decembrie 2023 și expediată recurentei, ulterior, la 22 februarie 2024, prin intermediul oficiului poștal.

35. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit.a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă (a se vedea pct.30).

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă (în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare de la 01 septembrie 2023), enunțate la pct.30 din prezenta încheiere.

37. Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, deși la data pronunțării deciziei instanței de apel din 13 decembrie 2023 erau deja în vigoare dispozițiile art. 432 din Codul de procedură civilă, în redacția Legii nr. 246 din 31 iulie 2023 (intrată în vigoare la 1 septembrie 2023), recurenta nu a manifestat diligența necesară, invocând temeiuri de drept din redacția anterioară a legii procesuale — respectiv cea prevăzută de Legea nr. 272 din 29 noiembrie 2018 (în vigoare de la 12 ianuarie 2019) — care și-au pierdut valabilitatea juridică și nu mai produc efecte, fiind considerate caduce.

38. De altfel, verificând motivele de casare, invocate în cererea de recurs de Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că acestea nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în vigoare la 01 septembrie 2023, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă existența

temeiurilor de declarare a recursului ca fiind admisibil, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

39. Potrivit jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, recursul declarat de Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului conține obiecții de fapt și de drept, similare celor expuse anterior în cadrul examinării cauzei, care au fost analizate de către instanța de apel, fiind apreciate corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că, dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici.

42. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, și respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

43. Prin urmare, dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

45. În contextul prevederilor art. 432 alin. (2) din Codul de procedură civilă, în cazul invocării inclusiv în recurs de către recurent a temeiurilor

conținute la art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs verifică sub aspectul dat temeiurile recursului.

46. La acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în jurisprudența sa constantă, statuează că, dreptul de acces la instanță nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, p. 38, cauza Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (cauza Luordo împotriva Italiei, p.85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (cauza Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45). Procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6§1 (cauza Helmers c. Suediei, 09 octombrie 1991).

47. Din considerentele redate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează că recursul declarat de Î.M.G.F.L. Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă și drept urmare prin prisma art. 433 alin. (1) lit. f), urmează a fi considerat inadmisibil, deoarece este vădit neîntemeiat.

48. Din aceste motive, în conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI

Consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ Nr. 15 din Chișinău, în procedura falimentului împotriva deciziei din 13 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu